

Terug naar de kust

We durven het bijna niet te zeggen, maar we naderen het einde. De laatste boodschappen zijn gedaan, de laatste spellen zijn gespeeld, de laatste maaltijd is gekookt, de laatste centen zijn uitgegeven. Maar goed, bijna is nog niet helemaal!

Vandaag was een dag vol tradities. Zoals gewoonlijk voor de vrijdag zijn we na het ontbijt naar het dorp gegaan waar we het voorwerpenspel gespeeld hebben. Daarna hebben de kinderen hun LuPaatje (we rammen de termen er wel in!) in de muziektent opgegeten waarna ze hun laatste centen uit mochten geven bij de middenstand van Eersel. En dat hebben ze gedaan! Er is voor een weeshuis aan Marsen en Raiders (Henk houdt dat al jaren vol, die kan zo principieel zijn) ingeslagen en de rest van het geld is uitgegeven aan cadeautjes voor de leiding. Nadat we terugkwamen bij het kampgebouw hebben we de klassieke frieten met kroketten en frikadellen gegeten waarna iedereen enthousiast is begonnen aan de voorbereidingen voor de bonte avond. Wij zijn dan ook weer verwend met een scala aan verschillende liedjes en (vooral) quizen. De avond is afgesloten met de jaarlijkse bruisende disco.

Was alles dan standaard en traditioneel? Nee, toch niet. Er waren twee speciale facetten aan deze laatste dag. Ten eerste: De eieren. Hiervoor is wat meer achtergrond info nodig. Al jaren is het een traditie (dit ook al) dat wij voor leiding voor de komende jaren putten uit de voorraad van ex-kampkinderen. Kinderen die in hun laatste jaren zitten weten dat en proberen vaak al duidelijk te maken dat zij zeker geschikt zijn als leiding voor de toekomst. Omdat we uit ervaring weten dat vijftien- en zestienjarigen soms het werk van de leiding een pietsje onderschatten, hebben we dit jaar een aantal kinderen een ongekookt eitje meegegeven met de opdracht het heel goed te verzorgen (= niet breken) alsof het een kampkind was. Zij dachten dit op te lossen door de eieren te verstoppen in het kampgebouw. Het bleek maar weer dat ze hiermee Sonja en Koen ernstig onderschatten! Deze twee speurneuzen hebben de eieren opgesnord, er een heerlijke uitsmijter van gebakken en die aan de verzorgers van de eieren gegeven als lunch. Pure verwennerij!

Daarnaast was het een kamp met een grote rol voor Cupido. Er ontstonden vanavond niet minder dan vijf stelletjes! Dat hebben we al in geen jaren meer gehad. Uiterst romantisch allemaal. We zijn benieuwd wat er van komt.....

Tot morgen bij de bus met veel vuile was, veel vermoeide koppen en nog veel meer verhalen!

Groetjes van een behoorlijk versleten groep leiding!

Zo ziet een kampleider er na 6 dagen en nachten uit.

De Koen & Sandershow

